

PRZEBYTY (4) *part praet pass pf*

przebyty (3), **przebyt** (1).

e jasne.

sg m N przebyty (1). ◇ f N przebytą (1). ◇ n N (praed) przebyt(e) (1) SkarKaz, przebyto (1) Mącz. Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. przebyć.

1. *Przez który przeprowiono się, który przebyto; exsuperabilis, meabilis, penetrabilis, pervius, superabilis Cn (3) : Sinus duodecim dierum et noctium remigio enavigatus, We dwunáscie dni przebyty. Mącz 242d; Impenetrabilis, Co nie może być przebyto/ nieprzebyty/ nieprześlzy. Mącz 289d, 472c; [Superabilis, vberwindlich. zwiećiężony/ przebyty. Volck 640].*

2. *Który przeminął (1) :*

Szereg: »nie przebyty ani odmienny« (1): Słowo iego [Boga] y mądrość iego/ iedney z nim nátury ieft/ nie przebyte áni odmienne ieft/ ále ípołwieczne. SkarKaz 485b.

Synonimy: 1. przebrodzony, przeszły; 2. minęły, przeszły.

Cf NIEPRZEBYTY, PRZEBYĆ

MN